

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
---	---

יבמות-חמש עשרה נשים	מאן דאמר	Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אלא, סד"א תיתי מבנין בית המקדש											!	◇	ו.
יכול יהא בנין בית המקדש דוחה שבת? ת"ל: (ויקרא י"ט) את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו, כולכם חייבין בכבודי	דתניא:										!	◇	ו.
מאי לאו בבונה וסותר, וטעמא דכתב רחמנא את שבתותי תשמורו, הא לאו הכי - דחי?											!		ו.
לא, לאו דמחמר.											?	◇	ו.
ואפילו הכי לא דחי? ואלא דקיימא לן דאתי עשה ודחי ל"ת, ליגמר מהכא דלא דחי?											?	◇	ו.
וכ"ת, שאני לאוי דשבת דחמירי											!	◇	ו.
והא תנא בעלמא קאי ולא קא פריך											?	◇	ו.
יכול אמר לו אביו היטמא, או שאמר לו אל תחזיר, יכול ישמע לו? תלמוד לומר: איש אמו ואביו תיראו וגו', כולכם חייבים בכבודי	דתניא:										!	◇	ו.
אלא, משום דאיכא למיפרך: מה להנך שכן הכשר מצוה											?	◇	ו.
הכשר מצוה, תיפוק לי מהתם											?	◇	ו.
אין הכי נמי											!	◇	ו.
ואת שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו למה לי?											?	◇	ו.
מיבעי ליה לכדתניא:											!		ו.
יכול יתיירא אדם ממקדש? תלמוד לומר: את שבתותי תשמורו ואת מקדשי תיראו, נאמרה שמירה בשבת ונאמרה מורא במקדש, מה שמירה האמורה בשבת - לא משבת אתה מתיירא אלא ממי שהזהיר על השבת, אף מורא האמורה במקדש - לא ממקדש אתה מתיירא אלא ממי שהזהיר על המקדש.	[תניא]										!	◇	ו.
ואי זו היא מורא מקדש?											!	◇	ו.
לא יכנס אדם בהר הבית במקלו, במנעלו, בפונדתו, ובאבק שעל גבי רגליו, ולא יעשנו קפנדריא, ורקיקה מק"ו											!	◇	ו.
ואין לי אלא בזמן שבהמ"ק קיים, בזמן שאין בהמ"ק קיים מנין?											!	◇	ו.
ת"ל: (ויקרא י"ט) את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו, מה שמירה האמורה בשבת לעולם, אף מורא האמורה במקדש לעולם.											!	◇	ו.
אלא, סד"א תיתי מהבערה											!	◇	ו.
(שמות ל"ה) לא תבערו אש בכל מושבותיכם - מה ת"ל?	דתנא דבי רבי ישמעאל:										!	◇	ו.
מה ת"ל? אי לרבי יוסי - לאו, אי לר' נתן - לחלק											?	◇	ו.
הבערה ללאו יצתה, דברי ר' יוסי	דתניא: [רבי יוסי]										!	◇	ו.
לחלק	רבי נתן:										!	◇	ו.
תנא, מושבות קא קשיא ליה	ואמר רבא:										!	◇	ו.
מושבות מה ת"ל? מכדי שבת חובת הגוף היא, וחובת הגוף נוהגת בין בארץ בין בח"ל, מושבות דכתב רחמנא בשבת למה לי?	[תנא]										!	◇	ו.
לפי שנאמר: (דברים כ"א) וכי יהיה באיש חטא משפט מות והומת, שומע אני בין בחול בין בשבת, ומה אני מקיים (שמות ל"א) מחלליה מות יומת? בשאר מלאכות חוץ ממיתת ב"ד, או אינו אלא אפילו מיתת ב"ד, ומה אני מקיים והומת? בחול ולא בשבת, או אינו אלא אפילו בשבת? ת"ל: לא תבערו אש בכל מושבותיכם, ולהלן הוא אומר: (במדבר ל"ה) והיו אלה לכם לחוקת משפט לדורותיכם בכל מושבותיכם מה מושבות האמורים להלן - בב"ד, אף מושבות האמורים כאן - בב"ד, ואמר רחמנא לא תבערו	משום רבי ישמעאל אמר תלמיד אחד:										!	◇	ו.
מאי לאו רבי נתן היא											!		ו.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator	
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
לחלק יצתה	דאמר: [רבי נתן]		!
וטעמא דכתב רחמנא לא תבערו, הא לאו הכי - דח?			!
לא, רבי יוסי.			¿
ותיהוי נמי ר' יוסי, אימר דאמר רבי יוסי הבערה ללאו יצתה - הבערה גרידתא, הבערה דב"ד - בישול פתילה הוא			!
מה לי בישול פתילה, מה לי בישול סמנין	וא"ר ששת:		!
האי תנא, לא משום דאתי עשה ודחי ל"ת, אלא משום דמייתי ליה מק"ו, וה"ק: מה אני מקיים מחלליה מות יומת? בשאר מלאכות חוץ ממיית ב"ד, אבל מיתת ב"ד דחיא שבת מק"ו: ומה עבודה שהיא חמורה ודוחה שבת - רציחה דוחה אותה, שנאמר: (שמות כ"א) מעם מזבחי תקחנו למות, שבת שנדחת מפני עבודה - אינו דין שתהא רציחה דוחה אותה	רב שימי בר אשי:		¿
ומאי או אינו דקאמר?			^
ה"ק: קבורת מת מצוה תוכיח, שדוחה את העבודה ואין דוחה את השבת			!
הדר אמר, קבורת מת מצוה תדחה שבת מק"ו: ומה עבודה שהיא דוחה שבת - קבורת מת מצוה דוחה אותה, מולאחות, שבת שנדחה מפני עבודה - אינו דין שתהא קבורת מת מצוה דוחה אותה? ת"ל: (שמות ל"ה) לא תבערו.			¿
ולמאי דסליק אדעתיה מעיקרא דאתי עשה ודחי ל"ת, מאי או אינו דקאמר?			¿
ה"ק: מה אני מקיים (שמות ל"א) מחלליה מות יומת? בשאר מלאכות חוץ ממיית ב"ד, אבל מיתת ב"ד דחי שבת, דאתי עשה ודחי ל"ת			!
הדר אמר: אימר דאמרין דאתי עשה ודחי לא תעשה - לא תעשה גרידא, ל"ת שיש בו כרת מי שמעת ליה דדחי?			!
הדר אמר: אטו עשה דדוחה את ל"ת, לאו לא תעשה חמור מיניה? וקאתי עשה ודחי ליה, מה לי חומרא זוטא, ומה לי חומרא רבה? ת"ל: לא תבערו.			!
אלא איצטריך, סד"א תיהוי האי אשת אח דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד, לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כולו יצא			!
דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל וכו', כיצד? (ויקרא ז') והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים וטומאתו עליו, והלא שלמים בכלל קדשים היו, ולמה יצאו? להקיש אליהן, ולומר לך: מה שלמים מיוחדים קדשי מזבח, אף כל קדשי מזבח, יצאו קדשי בדק הבית	דתניא:		!
הכא נמי, הא אשת אח בכלל כל העריות היתה, ולמה יצתה? להקיש אליה, ולומר לך: מה אשת אח שריא, אף כל עריות נמי שריין.			!
מי דמי? התם כלל באיסור ופרט באיסור, הכא כלל באיסור ופרט בהיתר			¿
הא לא דמי אלא לדבר שהיה בכלל ויצא לידון בדבר החדש, שאי אתה יכול להחזירו לכללו עד שיחזירונו לך הכתוב בפירוש			¿
דבר שהיה בכלל ויצא לידון בדבר החדש, אי אתה רשאי להחזירו לכללו עד שיחזירונו לך הכתוב בפירוש, כיצד? (ויקרא י"ד) ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העולה במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא לכהן, שאין ת"ל כחטאת האשם, ומה ת"ל כחטאת האשם? לפי שיצא אשם מצורע לידון בדבר החדש בבהן יד ובהן רגל הימנית, יכול לא יהא טעון מתן דמים ואימורים לגבי מזבח? תלמוד לומר: (ויקרא י"ד) כי כחטאת האשם הוא, מה חטאת טעונה מתן דמים ואימורים לגבי מזבח, אף אשם טעון מתן דמים ואימורים לגבי מזבח	דתניא:		¿
ואי לא אהדריה קרא, ה"א למאי דנפק נפק, ולמאי דלא נפק לא נפק			¿
ה"נ ה"א, אשת אח דאשתרא אישתראי, שאר עריות לא.			¿
אלא, סד"א תיתי אחות אשה במה מצינו מאשת אח, מה אשת אח מייבמה, אף אחות אשה תתייבם.			!
מי דמי? התם חד איסורא, הכא תרי איסורי?			¿
מהו דתימא הואיל ואישתרי אישתרי.			!
ומנא תימרא דאמרין הואיל ואישתרי אישתרי?			¿

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

יבמות-חמש עשרה נשים	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מצורע שחל שמיני שלו בערב הפסח, וראה קרי בו ביום וטבל, אמרו חכמים: אע"פ שאין טבול יום אחר נכנס - זה נכנס, מוטב שיבא עשה שיש בו כרת וידחה עשה שאין בו כרת	דתניא:	■	!								◇	ז:		
דבר תורה אפי' עשה לית ביה, שנאמר: (דברי הימים ב' כ') ויעמוד יהושפט בקהל יהודה לפני החצר החדשה מאי, חצר החדשה?	ואמר ר' יוחנן:	■	!								◇	ז:		
שחדשו בה דברים, ואמרו: טבול יום לא יכנס למחנה לוי	רבי:	!	!									ז:		
מה טעם? הואיל והותר לצרעתו הותר לקרויו.	ואמר עולא:	■	!								◇	ז:		
מי דמי לדעולא? תינח היכא דנשא מת ואחר כך נשא חי, דמגו דאישתרי איסור אשת אח אישתרי נמי איסור אחות אשה, אלא נשא חי ואח"כ נשא מת, איסור אחות אשה קדים		¿									◇	ז:		
ואפי' נשא מת נמי, תינח היכא דנשא מת ומת ואח"כ נשא חי, דחזיא ליה דביני ביני, אלא נשא מת ולא מת ואחר כך נשא חי, לא איחזיא ליה כלל מי לא מודי עולא, שאם ראה קרי בליל שמיני, שאין מכניס ידיו לבהונות, שלא יצא בשעה שהיא ראויה להביא בה קרבן?		¿									◇	ת.		
אלא, כי איצטריך עליה - היכא דנשא מת ומת ואח"כ נשא חי.		!									◇	ת.		
ואי בעית אימא: אתיא בהיקישא מדרבי יונה									!		◇	ת.		
אמר קרא: (ויקרא י"ח) כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו	דאמר רבי יונה, ואיתימא רב הונא בריה דרב יהושע:							■	!		◇	ת.		
הוקשו כל העריות כולן לאשת אח, מה אשת אח שריא, אף כל עריות נמי שריין - כתב רחמנא עליה.								■	!		◇	ת.		
מכדי כל עריות איכא לאקושינהו לאשת אח ואיכא לאקושינהו לאחות אשה, מאי חזית דאקשת לאחות אשה? אקשינהו לאשת אח	רב אחא מדפתי לרבינא:									¿		ת.		
איבעית אימא: לקולא וחומרא - לחומרא מקשינן.										!		ת.		
איבעית אימא: הכא תרי איסורי והכא תרי איסורי, ותרי מתרי ילפינן, אבל הכא חדא איסורא, ותרי מחדא לא ילפינן.										!		ת.		
ערוה גופא לא צריכא קרא, דאין עשה דוחה לא תעשה שיש בו כרת, כי איצטריך קרא - למיסר צרה.	רבא:										■	◇	ת.	
וערוה לא צריכא קרא?											¿		ת.	
אין לי אלא היא	והא תניא:								■	¿	◇	ת.		
משום צרתה.										!		ת.		
והא קתני: אין לי אלא הן										■	¿	◇	ת.	
משום צרותיהן.										!		ת.		
(דברים כ"ה) ולקח ולקחה, (דברים כ"ה) ויבם ויבמה - לאסור צרות ועריות.	ת"ש, רבי:										¿	◇	ת.	
אימא: לאסור צרות של עריות.											!		ת.	
והא תרי קראי קנסיב ליה, מאי לאו חד לערוה וחד לצרה?											¿		ת.	
לא, אידי ואידי לצרה, חד למיסר צרה במקום מצוה, וחד למישרי צרה שלא במקום מצוה											!		ת.	
מאי טעמא?											^		ת.	
ויבם ויבמה - במקום ייבום הוא דאסירא צרה, שלא במקום ייבום שריא צרה.											!		ת.	
מתני' נמי דיקא	רב אשי:										■	◇	ת.	
חמש עשרה נשים פוטרות צרותיהן	דקתני:										■	■	◇	ת.

■ מימרא-statement
 ; קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

Talmud Navigator

מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
											■ ■	ה.
											;	ה.
רב אחא בר ביבי מר לרבינא, ה"ק משמיה דרבא:											■ !	ה.
											^ !	ת:
											! !	ה:
רמי בר חמא לרבא:											;	ה:
[רבא]											!	ה:
אמר ליה: [רמי בר חמא]											;	ה:
אמר ליה: [רבא]											!	ה:
[רמי בר חמא]											;	ה:
[רבא]											!	ה:
[רמי בר חמא]											;	ה:
אלא אמר רב הונא בר תחליפא משמיה דרבא:											!	ה:
											;	ה:
											!	ה:
רב אשי לרב כהנא:											;	ה:
											!	ה:
[רבי]											■	ה: <
											;	ה:
											!	ה:
											;	ה:
											!	ה:
											;	ה:
											!	ה:
דאמר רבי יוסי בר חניני											■ !	ה:
											;	ה:
[רבי]											!	ה:
											;	ה:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
---	---

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מיבעי ליה לכדתניא: אין חייבין ב"ד - אלא על דבר שזדונו כרת ושגגתו חטאת, וכן המשיח, ולא בעבודת כוכבים - אלא על דבר שחייבין על זדונו כרת ושגגתו חטאת	[רבי]											◇	ה:
כל מצוה שבתורה שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת, יחיד - מביא כשבה או שעירה, נשיא - מביא שעיר, משיח וב"ד - מביאין פל ובעבודת כוכבים, יחיד נשיא ומשיח - מביאין שעירה, צבור - מביאים פר ושעיר, פר לעולה, ושעיר לחטאת.	ותנן נמי:											◇	ב.
מה"מ?											^		ט.
(ויקרא ד') ונודעה החטאת אשר חטאו עליה, רבי אומר: נאמר כאן עליה ונאמר להלן עליה, מה להלן דבר שחייבים על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת, אף כאן דבר שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת.	דת"ר: [רבי]											◇	ט.
אשכחן צבור, משיח מנלן?											ז		ט.
דכתיב במשיח: (ויקרא ד') לאשמת העם הרי משיח כצבור.												◇	ט.
יחיד ונשיא?											ז		ט.
אתיא מצות מצות.												◇	ט.
ולא בעבודת כוכבים - אלא על דבר שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת.												◇	ט.
צבור בעבודת כוכבים?											ז		ט.
יליף מעיני מעיני.												◇	ט.
יחיד נשיא ומשיח?											ז		ט.
(במדבר ט"ו) מואם נפש אחת, אחד יחיד ואחד נשיא ואחד משיח במשמע, וי"ו מוסיף על ענין ראשון, וילמד תחתון מן העליון.												◇	ט.
ורבנן, האי סברא מנא להו?											ז		ט.
נפקא להו מדמקרי ליה ר' יהושע לבריה: (במדבר ט"ו) תורה אחת יהיה לכם לעושה בשגגה, (במדבר ט"ו) והנפש אשר תעשה ביד רמה, הוקשה כל התורה כולה לעבודת כוכבים, מה עבודת כוכבים דבר שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת, אף כל דבר שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת.	[רבנן]											◇	ט.
אשכחן יחיד ונשיא ומשיח, בין בעבודת כוכבים ובין בשאר מצות, צבור בעבודת כוכבים מנין?												◇	ט.
אמר קרא: ואם נפש, וילמד עליון מתחתון.												◇	ט.
אלא צבור בשאר מצות מנלן?											ז		ט.
יליף מעיני מעיני.												◇	ט.
ורבי, האי תורה אחת מאי עביד ליה?											ז		ט.
מיבעי ליה לכדתניא: לפי שמצינו שחלק הכתוב בין יחידים למרובים, יחידים בסקילה - לפיכך ממונן פלט, מרובין בסייף - לפיכך ממונן אבד, יכול נחלוך בקרבנותיהן? תלמוד לומר: תורה אחת יהיה לכם.	[רבי-לכדתניא]											◇	ט.
טעמא דכתב רחמנא תורה אחת יהיה לכם, הא לאו הכי - ה"א נחלק, מאי לייתו?	מתקיף לה רב חלקיה מהגרוניא:										ז		ט.
לייתו פר												◇	ט.
צבור בשאר מצות הוא דמייתן											ז		ט.
כשבה												◇	ט.
יחיד בשאר מצות הוא דמייתן											ז		ט.
שעיר												◇	ט.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
---	---

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator	
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
נשיא בשאר מצות הוא דמיית?		ז	ט
פר לעולה ושעיר לחטאת		!	ט
צבור בעבודת כוכבים הוא דמייתן		ז	ט
ואלא מאי? שעירה		!	ט
יחיד נמי היינו קרבנן		ז	ט
איצטריך, ס"ד אמינא, הואיל וצבור בהוראה מייתו פר לעולה ושעיר לחטאת, אינהו נמי ניתו איפכא		!	ז
א"נ, צריך ואין לו תקנה, קמ"ל.		!	ז
מאי איריא דתני: ט"ו? ליתני: ט"ז	לוי לרבי:	ז	ז
כמדומה לי שאין לו מוח בקדקדן מאי דעתך? אמו אנוסת אביו, אמו אנוסת אביו פלוגתא דרבי יהודה ורבנן היא, ובפלוגתא לא קא מיירי.	א"ל: [רבי]	!	ז
ולא? והרי איסור מצוה ואיסור קדושה, דפליגי רבי עקיבא ורבנן, וקתני?		ז	ז
בפרקין קא אמרינן.		!	ז
הא בית שמאי מתירין את הצרות לאחין, ובית הלל אוסרין		ז	ז
בית שמאי במקום בית הלל אינה משנה.		!	ז
והרי אשת אחיו שלא היה בעולמו, דפליגי ר"ש ורבנן, וקתני?		ז	ט
בנולד ולבסוף ייבם לא פליג ר"ש.		!	ז
חלוק היה ר"ש אף בראשונה	והאמר ר' אושעיא:	ז	ז
הא איתותב ר' אושעיא.		!	ז
בכולם אני קורא בהן האסורה לזה מותרת לזה והאסורה לזה מותרת לזה, ואחותה שהיא יבמתה - חולצת או מתייבמת	והאמר רב יהודה אמר רב, וכן תני ר' חייא:	■	ז
מחמותו ואילך, אבל שיתא בבי דרישא לא, מ"ט? כיון דבתו - באונסין משכחת, בנשואין לא משכחת לה, בנשואין קמיירי, באונסין לא קא מיירי	ורב יהודה מתרגם:	■	ז
אף בתו מאנוסתו, כיון דאשכוחי משכחת לה, אי בעיא מן האונסין תהוי, אי בעיא מן הנשואין תהוי, אבל אשת אחיו שלא היה בעולמו לא, מאי טעמא? כיון דלר"ש הוא דמשכחת לה, לרבנן לא משכחת לה, בפלוגתא לא קא מיירי	ואביי מתרגם:	■	ז
אף אשת אחיו שלא היה בעולמו, ומשכחת לה בשיתא אחים ואליא דר' שמעון, וסימניך: מת נולד ויבם, מת נולד ויבם	ורב ספרא מתרגם:	■	ז
אלא, לרבי הני כללי לית ליה.		!	ז
לעולם אית ליה לרבי הני כללי, והכי קא"ל: אמו אנוסת אביו - בחדא משכחת לה, בתרתי לא קמשכחת לה, אי יעקב ב' אחיות אנס - אחותה שהיא יבמתה משכחת לה, האסורה לזה מותרת לזה לא משכחת, ואי ב' נכריות אנס - האסורה לזה מותרת לזה משכחת לה, אחותה שהיא יבמתה לא משכחת לה.	רב אדא קרחינא קמיה דרב כהנא אמר משמיה דרבא:	!	ז
לעולם לית ליה לרבי הני כללי, ובפלוגתא קמיירי, ומאי כמדומה אני שאין לו מוח בקדקדו דקאמר ליה? ה"ק ליה: מ"ט לא דייקת מתני? דמתני' ר' יהודה היא, דאסר באנוסת אביו	רב אשי:	!	ז
שש עריות חמורות מאלו, מפני שהן נשואות לאחריים - צרותיהן מותרות: אמו, ואשת אביו, ואחות אביו	דקתני:	■	ז
מאי אמו?		^	!
אילימא נשואת אביו		!	!
היינו אשת אבין		ז	!

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
---	---

יבמות-חמש עשרה נשים		מאן דאמר		Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
מימרא							
אלא לאו אנוסת אביו				!	!	◇	י
וקתני: מפני שהן נשואות לאחרים, לאחרים אין, לאחין לא, מאן שמעת ליה דאית ליה האי סברא? ר' יהודה, דאסר באנוסת אביו, משום הכי לא תני ליה.					!	◇	י
לר' יהודה נמי משכחת לה, דאי עבר ונסיב	רבינא לרב אשי:			?		◇	י
דאי לא קתני.				!		◇	י
בלא דאי נמי משכחת לה, יעקב אנס כלתו והוליד ממנה בן, ומת ראובן בלא בנים ונפלה לה קמי ברה, ומיגו דאיהו אסירה, צרתה נמי אסירה	רב אשי לרב כהנא:			?		◇	י
באחותה דהתירא קמיירי, באחותה דאיסורא לא קמיירי.	א"ל: [רב כהנא]			!		◇	י
ואף על פי כן בדקה לוי במתני'					■	◇	י
אמו - פעמים פוטרת צרתה, ופעמים אינה פוטרת צרתה? כיצד? היתה אמו נשואת אביו, ונשאת לאחיו מאביו ומת - זו היא אמו שאין פוטרת צרתה, היתה אמו אנוסת אביו, ונשאת לאחיו מאביו ומת - זו היא אמו שפוטרת צרתה ואע"פ ששנו חכמים במשנתנו חמש עשרה, יש לנו להוסיף שש עשרה כגון זו.	דתני לוי:				■ ■	◇	י
ללוי דאמר: דאי נמי קתני, לתני: החולץ ליבמתו וחזר וקדשה, ומת בלא בנים, דמגו דאיהו אסורה, צרתה נמי אסירא	ר"ל לרבי יוחנן:				?	◇	י:
לפי שאינה בצרת צרה.	א"ל: [רבי יוחנן]				!	◇	י
ולימא ליה: חייבי לאוין היא, וחייבי לאוין בני חליצה ויבום נינהו					?		י
לדבריו קאמר ליה: לדידי - חייבי לאוין הם, וחייבי לאוין בני חליצה ויבום נינהו, אלא לדידך - חייבי כריתות נינהו, לפי שאינן בצרת צרה.					!	◇	י
החולץ ליבמתו, וחזר וקדשה - אמר ר"ל: הוא אין חייב על החלוצה כרת, והאחין חייבין על החלוצה כרת, על הצרה - בין הוא ובין האחים חייבין על הצרה כרת	איתמר: [ר"ל]				■	◇	י
בין הוא ובין האחין, אינן חייבין לא על החלוצה כרת ולא על הצרה כרת.	רבי יוחנן:				■	◇	י
מ"ט דר"ל?					^		י
אמר קרא: (דברים כ"ה) אשר לא יבנה, כיון שלא בנה שוב לא יבנה, איהו הוא דקאי בלא יבנה, אבל אחיו - כדקיימי קיימי, ועלה דידה הוא דקאי בלא יבנה, הא צרה - כדקיימי קיימי.	[ר"ל]				!	◇	י
ורבי יוחנן?					?		י
מי איכא מידי, דמעיקרא אי בעי האי חליץ ואי בעי האי חליץ, ואי בעי להאי חליץ, והשתא קאי עלה בכרת? אלא איהו שליחותא דאחים קעביד, איהו שליחותא דצרה קעבדה.	[רבי יוחנן]				!	◇	י
החולץ ליבמתו, וחזר וקדשה ומת - צריכה חליצה מן האחין	איתביה ר' יוחנן לר"ל:				■	◇	י
בשלמא לדידי דאמינא חייבין לאוין נינהו, היינו דצריכה חליצה מן האחין, אלא לדידך, אמאי צריכה חליצה?					?		י
ולטעמיד, אימא סיפא: עמד אחד מן האחין וקדשה - אין לה עליו כלום	[סיפא]				■	◇	י
ואי חייבי לאוין נינהו, אמאי אין לה עליו כלום?					?		י
סיפא אתאן לר"ע	רב ששת:				!	◇	י
אין קידושין תופסין בחייבי לאוין.	דאמר: [ר"ע]				■	!	◇
וליתני: לדברי ר"ע אין לו עליו כלום					?	◇	י
קשיא.					■		י
רב אשי סבר לה כריש לקיש, ומתרץ לה כר' שמעון רבינא סבר לה כר' יוחנן, ומתרץ כרבנן.						■	י
רב אשי סבר לה כריש לקיש, ומתרץ לה כר' שמעון: החולץ ליבמתו, וחזר וקדשה - צריכה חליצה מן האחין	[רב אשי]				■	◇	י

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
מאן אחין? אחין הילודים											◊	יא
כמאן?										^		יא
כר"ש										!	◊	יא
עמד אחד מן הנולדים וקדשה - אין לה עליו כלום											◊	יא
כמאן?											^	יא
כר"ל.										!	◊	יא
רבינא סבר לה כרבי יוחנן, ומתריץ לה אליבא דרבנן: החולץ ליבמתו, וחזר וקדשה - צריכה חליצה מן האחין	[רבינא]										◊	יא
מאן אחין? אחין הנולדים											◊	יא
כמאן?											^	יא
כר' יוחנן										!	◊	יא
עמד אחד מן הילודים וקדשה - אין לה עליו כלום											◊	יא
כמאן?											^	יא
כרבנן.										!	◊	יא
הבא על יבמה, ובא אחד מן האחין על צרתה - פליגי בה רב אחא ורבינא	איתמר:										◊	יא
בכרת	חד אמר [רב אחא/ רבינא]										◊	יא
בעשה.	וחד אמר [רב אחא/ רבינא]										◊	יא
מ"ד בכרת - כריש לקיש, ומ"ד בעשה - כר' יוחנן.											◊	יא
צרת סוטה אסורה, טומאה כתיב בה כעריות.	רב יהודה אמר רב:										◊	יא
ביאתה או חליצתה מאחיו של ראשון - פוטרת צרתה	מתיב רב חסדא, רבי שמעון אומר:										◊	יא
אמינא לך אנא סוטה דאורייתא, ואת אמרת לי סוטה דרבנן.	[אמר לך רב]:										!	יא
ודקארי לה מאי קארי לה?											◊	יא
קסבר: כל דתקון רבנן, כעין דאורייתא תקון.											!	יא
נכנסה עמו לסתר ושהתה עמו כדי טומאה - אסורה לביתה, ואסורה לאכול בתרומה, ואם מת - חולצת ולא מתייבמת	מתיב רב אשי:										◊	יא
אמינא לך אנא סוטה ודאי, ואמרת לי את סוטה ספק.	[אמר לך רב]:										!	יא
ומ"ש סוטה ודאי? (מ"ט) משום דכתיב בה טומאה, סוטה ספק נמי טומאה כתיבא בה											◊	יא
המחזיר גרושתו, מן הנישואין - אסורה, מן האירוסין - מותרת, משום שנאמר: (דברים כ"ד) אחרי אשר הוטמאה	דתניא, ר' יוסי בן כיפר אומר משום רבי אלעזר:										◊	יא
אחת זו ואחת זו אסורה, אלא מה אני מקיים אחרי הוטמאה? לרבות סוטה שנסתרה	חכמים:										◊	יא
מאי נסתרה? נבעלה, ואמאי קרי ליה נסתרה? לישנא מעליא נקט.											!	יא
נבעלה - טומאה בהדיא כתיב בה: (במדבר ה') ונסתרה והיא נטמאה											◊	יא

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
---	---

יבמות-חמש עשרה נשים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	
למיקם עלה בלאו.												◊	יא:
ור' יוסי בן כיפר?												◊	יא:
לאו בסוטה לית ליה, ואפי' זנאי נמי	[ר' יוסי בן כיפר]											◊	יא:
מאי טעמא?												^	יא:
הויה ואישות כתיב בה.												◊	יא:
המחזיר גרושתו משניסת ומת, צרתה מהו?	בעא מיניה רב יהודה מרב ששת:											◊ ^	יא:
אליבא דרבי יוסי בן כיפר לא תיבעי לך כיון דאמר ר' יוסי בן כיפר: טומאה במחזיר גרושתו הוא דכתיבא, צרתה כמותה, ואי משום דכתיב בה (דברים כ"ד) תועבה היא - היא תועבה ואין בניה תועבין, הא צרתה תועבה												^	יא:
כי תיבעי לך - אליבא דרבנן, אע"ג דאמור רבנן: טומאה בסוטה הוא דכתיב, אין מקרא יוצא מידי פשוטו, או דלמא כיון דאיעקר איעקר?												◊ ^	יא:
אליבא דרבנן לא תיבעי לך, כיון דאיתעקר איעקר, כי תיבעי לך - אליבא דרבי יוסי בן כיפר מאי? אע"ג דאמר ר' יוסי בן כיפר: טומאה במחזיר גרושתו הוא דכתיבא, מיעט רחמנא היא תועבה ואין צרתה תועבה, או דלמא היא תועבה ואין בניה תועבין, הא צרתה תועבה?	איכא דאמרי:											◊ ^	יא:
תניתוה: היתה אחת כשרה ואחת פסולה, אם היה חולץ - חולץ לפסולה, ואם היה מייבם - מייבם לכשרה	א"ל: [רב ששת]											◊ ! ■	יא:
מאי כשרה ומאי פסולה?												! ^	יא:
אילימא כשרה - כשרה לעלמא פסולה - פסולה לעלמא												! !	יא:
כיון דלדידיה חזיא, מאי נפקא ליה מינה?												! ^	יא:
אלא לאו כשרה - כשרה ליה, פסולה - פסולה ליה, ומאי ניהו? מחזיר גרושתו, וקתני: ואם היה מייבם - מייבם לכשרה												! !	יא:
לא, לעולם כשרה - כשרה לעלמא, פסולה - פסולה לעלמא, ודקאמרת: כיון דלדידיה חזיא, מאי נפקא ליה מינה? משום דרב יוסף												! ^	יא:
לא ישפוך אדם מי בורו ואחרים צריכים להם.	דאמר רב יוסף, כאן שנה רבי:											! ^	יא:
המחזיר גרושתו משנשאת - היא וצרתה חולצת:	ת"ש:											! !	יא:
היא וצרתה ס"ד?												! ^	יא:
[אלא] אימא: או היא או צרתה												! !	יא:
ולאו תרוצי קמתרצת לה? - תריץ הכי: היא - חולצת, צרתה - או חולצת או מתייבמת.												! ^	יא:
המחזיר גרושתו משניסת, צרתה מהו?	רבי חייא בר אבא, רבי יוחנן בעי:											! ^	יא:
ותיבעי לך היא גופה	אמר ליה רבי אמי:											! ^	יא:
היא גופה לא קמיבעיא לי, דאמרין קל וחומר: במותר לה אסורה, באסור לה לא כל שכן, כי קא מיבעיא לי - צרתה מאי? מי אלים ק"ו למידחי צרה, או לא?												! ^	יא:
המחזיר גרושתו משניסת, מהו?	רב נחמן בר יצחק מתני הכי: אמר ר' חייא בר אבא, בעי ר' יוחנן:											! ^	יא:
ותיבעי לך צרתה	א"ל ר' אמי:											! ^	יא:
צרתה לא קמיבעיא לי, דלא אלים קל וחומר למידחי צרה, אלא כי קמיבעיא לי - היא גופה מאי? מי אלים קל וחומר במקום מצוה, או לא?	[ר' יוחנן]											! ^	יא:
תניתוה: היתה אחת כשרה ואחת פסולה, אם היה חולץ - חולץ לפסולה, ואם היה מייבם - מייבם לכשרה	[ר' אמי]:											! !	יב:
מאי כשרה ומאי פסולה?												! ^	יב:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
---	---

יבמות-חמש עשרה נשים	מאן דאמר	Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
אילימא כשרה - כשרה לעלמא פסולה - פסולה לעלמא										!	!	יב.			
כיון דלדידיה חזיא, מאי נפקא ליה מינה?										ז	!	יב.			
אלא לאו כשרה - כשרה ליה, פסולה - פסולה ליה, ומאי ניהו? מחזיר גרושתו, וקתני: אם היה מייבם - מייבם לכשרה										!	!	◇	יב.		
לא, כשרה לעלמא, פסולה לעלמא, ודקאמרת: כיון דלדידיה חזיא, מאי נפקא ליה מינה? משום דרב יוסף											ז	◇	יב.		
לא ישפוך אדם מי בורו ואחרים צריכים להם.	דאמר רב יוסף, כאן שנה רבי:										■	ז	יב.		
המחזיר גרושתו משניסת - היא וצרתה חולצת	ת"ש:										!	◇	יב.		
היא וצרתה ס"ד?											ז	!	יב.		
אלא אימא: או היא או צרתה											!	!	יב.		
ולאו תרוצי קא מתרצת לה? תריץ הכי: היא - חולצת, צרתה - או חולצת או מתייבמת.												ז	◇	יב.	
צרת ממאנת - אסורה.	רב לילי בר ממל אמר מר עוקבא אמר שמואל:											■	◇	יב.	
למאן?												^	יב.		
אילימא לאחים												!	יב.		
השתא היא גופא שריא												ז	יב.		
מיאנה בזה מותרת בזה	דאמר שמואל:											■	ז	יב.	
צרתה מיבעיא?												ז	יב.		
אלא לדידיה												!	◇	יב.	
ומאי שנא ממאנת דשריא לאחין? דלא עבדא בהו מעשה, צרה נמי לא עבדא בהו מעשה												ז	יב.		
גזירה משום צרת בתו ממאנת.												!	◇	יב.	
וצרת בתו ממאנת מי אסירא?												ז	יב.		
וכולן אם מתו, או מיאנו - צרותיהן מותרות	והתנן:											■	ז	יב.	
דמיאנה במאן?												^	ז	יב.	
אילימא דמיאנה בבעל												!	ז	יב.	
היינו גרושה												ז	ז	יב.	
אלא לאו ביבם												!	ז	יב.	
לא, לעולם בבעל, ותרי גווני גירושין.												!	◇	יב.	
ומ"ש כי מיאנה בבעל? דעקרניהו לנשואין, כי מיאנה ביבם נמי נשואין קמאי קא עקרא												ז	◇	יב.	
משום דתני רמי בר יחזקאל												!	יב.		
מיאנה בבעל - מותרת לאביו, ביבם - אסורה לאביו	דתני רמי בר יחזקאל:											!	■	◇	יב.
אלמא משעת נפילה נראית ככלתו, ה"נ משעת נפילה נראית כצרת בתו.												!	יב.		

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- ! תירוץ-answer- proof-ראיה-</p>
--	---

יבמות-חמש עשרה נשים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
צרת אילונית אסורה, שנאמר: (דברים כ"ה) והיה הבכור אשר תלד, פרט לאילונית שאינה יולדת.	רב אסי:												יב.
שלשה אחין נשואין שלש נשים נכריות, ומת אחד מהם, ועשה בה שני מאמר ומת - הרי אלו חולצות ולא מתייבמות, שנאמר: (דברים כ"ה) ומת אחד מהם יבמה יבא עליה, מי שעליה זיקת יבם אחד ולא זיקת שני יבמין	מתיב רב ששת:												יב.
זו היא צרת אשת אח מאב, שאיסור נפילה גרם לה, שלא מצינו בכל התורה כולה כגון זאת	וקתני עלה, אמר רב יוסף:												יב.
זו היא למעוטי מאי? לאו למעוטי צרת אילונית דשריא													יב.
לא, למעוטי צרת אילונית דאסירא, ומאי זו היא? זו היא דאיסור נפילה גרם לה - צרתה בעיא חליצה, אילונית - אפילו חליצה לא בעיא													יב.
מ"ט?													יב.
הא דאורייתא, הא דרבנן.													יב.
וכולן אם מתו, או מיאנו, או נתגרשו, או שנמצאו אילונית - צרותיהן מותרות	תנן:												יב.
לא קשיא: כאן שהכיר בה, כאן שלא הכיר בה.													יב.
דיקא נמי, דקתני שנמצאו ולא קתני שהיו, שמע מינה.													יב.
הלכתא: צרת אילונית מותרת, ואפי' הכיר בה, ואפילו צרת בתו אילונית.	רבא:												יב:
ואלא הא דקתני: שנמצאו													יב:
תני: שהיו.													יב:
אחת צרת ממאנת, ואחת צרת אילונית, ואחת צרת מחזיר גרושתו - כולן מותרות.	כי אתא רבין אמר ר' יוחנן:												יב:
שלש נשים משמשות במוך: קטנה, מעוברת, ומניקה קטנה - שמא תתעבר ושמא תמות, מעוברת - שמא תעשה עוברה סנדל, מניקה - שמא תגמול בנה וימות ואיזו היא קטנה? מבת י"א שנה ויום אחד עד י"ב שנה ויום אחד, פחות מכאן ויתר על כן - משמשת כדרכה והולכת, דברי ר"מ	תני רב ביבי קמיה דרב נחמן: [ר"מ]												יב:
אחת זו ואחת זו - משמשת כדרכה והולכת, ומן השמים ירחמו, משום שנאמר: (תהלים קט"ז) שומר פתאים ה'.	חכמים:												יב:
מדקאמר שמא תתעבר ושמא תמות, מכלל דאיכא קטנה דמיעברא ולא מתה, א"כ, מצינו חמותו ממאנת													יב:
אי אתה יכול לומר בחמותו ואם חמותו ואם חמיו שנמצאו אילונית או שמיאנו	ותנן:												יב:
אימא: שמא תתעבר ותמות													יב:
גבול יש לה, קודם הזמן הזה - אינה מתעברת כל עיקר, תוך הזמן הזה - היא מתה ועוברה מת, לאחר זמן הזה - היא חיה ועוברה חי.	דאמר רבה בר ליואי:												יב:
איני?													יב:
אי אתה יכול לומר בחמותו ואם חמותו ואם חמיו שנמצאו אילונית או שמיאנו, שכבר ילדן	והא תני רבה בר שמואל:												יב:
אלא, לעולם שמא תתעבר ושמא תמות													יב:
ואלא קשיא הך [דאמר רבה בר ליואי:]													יב:
בנים הרי הם כסימנים.	רב ספרא:												יב:
בנים עדיפי מסימנים.	ואית דאמרי:												יב:
למאי נפקא מינה?													יב:
דאפילו לרבי יהודה													יב:

<p>disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-< story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא-■ challenge-קושיא-¿ question-שאלה-^ answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
---	--

יבמות-חמש עשרה נשים		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא	מאן דאמר												
עד שירבה השחור	דאמר: [רבי יהודה]	!	■									◊	יב:
בבנים מודה.	[רבי יהודה]	!										◊	יב:
אין בנים בלא סימנים.	רב זביד:	!										◊	יג.
ונבדוק		¿											יג.
חיישינן שמא נשרו.		!										◊	יג.
הניחא למ"ד חוששין, אלא למ"ד אין חוששין מאי איכא למימר?		¿											יג.
אפ"ל למ"ד אין חוששין, משום צער לידה חיישינן.		!										◊	יג.